

ЙОНА

1

2

3

4

ГЛАВА 1

Господното слово дойде към Иона Аматиевия син и рече:

² Стани, иди в големия град Ниневия и викай против него; защото нечестieto му възлезе пред Мене.

³ Но Иона стана да побегне в Тарсис от Господното присъствие; и, като слезе в Иопия, намери кораб който отиваше в Тарсис, плати за превоза си и влезе в него за да отиде с тях в Тарсис от Господното присъствие.

⁴ Но Господ подигна силен вятър по морето, и стана голяма буря в морето, тъй че корабът изглеждаше, че ще се разбие.

⁵ Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки към своя бог, и хвърлиха в морето стоките, които бяха в кораба, за да олекне от тях; а Иона бе слязъл и легнал във дъното на кораба, и спеше дълбоко.

⁶ Затова корабоначалникът се приближи при него и рече: Какво става с тебе, спящия? Стани, призови Бога си, негли Бог си спомни за нас, и не загинем.

⁷ После си рекоха един на друг: Елате, да хвърлим жребие та да познаем по коя причина е това зло на нас. И като хвърлиха жребие, то падна на Иона.

⁸ Тогава му рекоха: Кажи ни, молим ти се, по коя причина е това зло на нас. Каква ти е работата? и от где идеш? от коя си земя? и от кои си люде?

⁹ А той им рече: Аз съм евреин, и се боя от Господа небесния Бог, който направи морето и сушата.

¹⁰ Тогава човеците се много уплашиха, и рекоха му: Защо си сторил това? (Защото човеците знаеха, че бягаше от Господното присъствие, понеже беше им казал.)

¹¹ Тогава му рекоха: Що да ти сторим за да утихне за нас морето? (Защото морето ставаше все по-бурно).

¹² И рече им: Вземете ме та ме хвърлете в морето, и морето ще утихне за вас; защото зная, че поради мене ви постигна тая голяма буря.

¹³ Но пак, човеците гребяха силно за да се върнат към сушата; но не можаха, защото морето ставаше все по-бурно против тях.

¹⁴ Затова извикаха към Господа, казвайки: Молим Ти се, Господи, молим Ти се, да не загинем поради живота на този човек; и не налагай върху нас невинна кръв; защото Ти, Господи, си сторил каквото си искал.

¹⁵ И тъй, взеха Иона та го хвърлиха в морето; и яростта на морето престана.

¹⁶ Тогава човеците се убояха твърде много от Господа; и принесоха жертва Господу,

и направиха обреци.

17 А Господ бе определил една голяма риба да погълне Иона; и Иона остана във вътрешността на рибата три дни и три нощи.

ГЛАВА 2

Тогава Иона се помоли на Господа своя Бог из вътрешността на рибата, като каза:

2 В скръбта си извиках към Господа, и Той ме послуша; Из вътрешността на преизподнята извиках, и Ти чу гласа ми.

3 Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето, И потоци ме обиколиха; Всичките твои вълни и големи води преминаха над мене.

4 И аз рекох: Отхвърлен съм отпред очите Ти; Но пак, ще погледна наново към светия Твой храм.

5 Водите ме обкръжиха дори до душа, Бездната ме обгърна, Морският бурен се обви около главата ми.

6 Слязох до дъното на планините; Земните лостове ме затвориха за винаги; Но пак, Ти, Господи Боже мой, си избавил живота ми из рова.

7 Като чезнеше в мене душата ми, спомних си за Господа, И молитвата ми влезе при Тебе в светия Ти храм.

8 Ония, които упоават на лъжливите суети, Оставят милостта, спазвана за тях.

9 Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; Ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от Господа.

10 И Господ заповяда на рибата; и тя избълва Иона на сушата.

ГЛАВА 3

И Господното слово дойде втори път към Иона и рече:

2 Стани, иди в големия град Ниневия, и възгласи му проповедта, която ти казвам.

3 И тъй, Иона стана и отиде в Ниневия според Господното слово. А Ниневия бе твърде голям град, който изискваше три дни за да се обходи.

4 И Иона, като започна да върви през града един ден път, викаше и казваше: Още четиридесет дни и Ниневия ще бъде съсипана.

5 И Ниневийските жители повярваха в Бога; и прогласиха пост и се облякоха с вретище, от най-големия между тях до най-нищожния;

6 понеже вестта бе стигнала до ниневийския цар, който, като стана от престола си, съблече одеждата си, покри се с вретище, и седна на пепел.

7 И обяви и прогласи из Ниневия с указ от царя и от големците му, с тия думи: Човеците и животните, говедата и овцете, да не вкусят нищо, нито да пасат, нито да пият вода;

8 но човек и животно да се покрият с вретище; и нека викат силно към Бога, да! да се върнат всеки от лошия си път и от неправдата, която е в ръцете им.

9 Кой знае дали Бог не ще се обърне и разкае, и се отвърне от лютия Си гняв, та да не погинем?

10 И като видя Бог делата им, как те се обърнаха от лошия си път, Бог се разкая за злото, което бе рекъл да им направи, и не го направи.

ГЛАВА 4

А това стана много мъчно на Иона, и възнегодува.

² И помоли се Господу казвайки: О, Господи, не беше ли това каквото казах още когато бях в отечеството си? Това бе причината, по която предварих да бягам в Тарсис, дето знаех, че си Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив и многомилостив, Който се разкайваш за злото.

³ Затова, моля Ти се, Господи, вземи още сега живота ми; защото ми е по-добре да умра отколкото да живея.

⁴ А Господ рече: Добре ли е да негодуваш?

⁵ Тогава Иона излезе из града, и седна на източната страна от града, дето си направи колиба, под която седеше на сянка, докле види какво ще стане с града.

⁶ И Господ Бог определи да израсте една тиква, която се издигна над Иона, за да бъде сянка над главата му. И Иона се зарадва твърде много за тиквата.

⁷ А когато се зазори на утринта Бог определи един червей, който поразил тиквата, и тя изсъхна.

⁸ И щом изгря слънцето Бог определи горещ източен вятър; и слънцето биеше върху главата на Иона, така щото примираше и поиска за себе си да умре, като казваше: По-добре ми е да умра отколкото да живея.

⁹ А Бог рече на Иона: Добре ли е да негодуваш за тиквата? И той каза: Добре е да негодувам, даже до смърт.

¹⁰ Тогава рече Господ: Ти пожали тиквата, за която не си се трудил, нито си я направил да расте, която се роди в една нощ и в една нощ загина.

¹¹ А Аз не трябваше ли да пожая оня голям град Ниневия, в който има повече от сто и двадесет хиляди души, които не умеят да различават дясната си ръка от лявата си ръка, освен многото добитък?

For other languages please go to www.wordproject.org